

Doba plynová?

V německé energetice aktuálně probíhá debata o realizaci návrhů takzvané uhelné komise. Tato komise navrhla postupnou cestu k úplnému uzavření místních uhelných elektráren do roku 2038: Do roku 2022 má instalovaná kapacita poklesnout ze současných více než 40 GW na 30 GW, do roku 2030 na 15 GW a dále na nulu.

Zatímco datum 2038 vidí většina zúčastněných plus minus realisticky, především plán na uzavření čtvrtiny kapacit už do roku 2022 budí rozpaky. V letech 2021 až 2022 totiž zároveň dojde k odstavení zbývajících 9,5 GW jaderných elektráren.

Podle našich odhadů tak našemu nejdůležitějšímu severnímu sousedovi hrozí minimálně krátkodobě nedostatek výrobních kapacit.

V období let 2021 až 2025 navíc bude své uhelné kapacity odstavovat dalších sedm evropských zemí. To z celoevropského trhu odstraní další čtyři procenta výroby. Kromě obnovitelných zdrojů z tohoto vývoje budou těžit především plynové elektrárny. Jejich využití v Německu vyskočilo z necelých 15 procent v roce 2015 až na 41 procent loni a odhadují, že do roku 2022 by mohlo dosáhnout až 80 procent.

A komu že to pomůže?

Z burzovně obchodovaných energetik má například německý Uniper 49 procent instalované kapacity na zemní plyn, zatímco uhlí mu tvoří jen asi čtvrtinu portfolia. Francouzská Engie má dokonce 56 procent kapacity na zemní plyn a jen sedm procent na uhlí. A ČEZ? Ten sice má jen jednu 0,9 GW plynovku v Počeradech, dříve ale plánoval až 3,3 GW dalších zdrojů v ČR, Maďarsku, Polsku a na Slovensku. Alespoň částečný návrat k těmto plánům z období minulé konjunktury by možná dával větší smysl, než si nyní umí sám představit. A investoři by mohli zapomenout na výhled postupně klesající výroby z hnědého uhlí.

Našemu nejdůležitějšímu severnímu sousedovi hrozí minimálně krátkodobě nedostatek výrobních kapacit.

Zdroj: Anopress IT, E15, 17.09.2019